

Le Monde

ÉDITORIAL

LA Grèce semble, enfin, s'être réconciliée avec l'Europe. La victoire de Costas Simitis aux élections législatives de dimanche 22 septembre marque avant tout l'arrivée, sur la scène politique d'Athènes, d'une nouvelle génération politique. Comme si la guerre civile et ses séquelles sanglantes avaient définitivement été enterrées par une population lasse des luttes fratricides des tribuns et désireuse d'entrer, à son tour, dans son siècle.

Que le berceau de l'éloquence – mais aussi de la démagogie – ait donné la majorité à un homme sans charisme, faisant appel à la raison plus qu'à la conviction, a de quoi rassurer une Europe qui s'est souvent demandée, avec raison, si la Grèce faisait toujours partie de l'Union.

Face à son adversaire conservateur et à sa surenchère nationaliste, le premier ministre socialiste a su éviter les provocations, notamment sur les relations avec la Turquie, ce qui fait de lui un interlocuteur crédible dans le concert international. Mettant fin, ce qui a été sans doute sa bataille la plus difficile, à des années de dérive populiste du chef charismatique du Pasok, Andréas Papandréou.

Le message d'Athènes à l'Europe

La défaite du parti nationaliste d'Antonis Samaras, mais surtout l'échec de la stratégie extrémiste de Miltiade Evert, le dirigeant du principal parti de droite, annoncent aussi des temps nouveaux. Sous les outrances propres à toute campagne électorale, on a vu en effet se dessiner les contours d'un « noyau dur », commun à la plupart des partis en lice : la nécessité d'ancrer définitivement la Grèce à l'Union européenne.

Il est ainsi réconfortant de noter que la lutte absurde menée, pendant plus d'un an, par la plupart des dirigeants de la péninsule, sur le nom à donner à la République de Macédoine a été un thème mineur de la campagne électorale. De même que les re-

lations avec l'Albanie, maintenant au beau fixe, après les turbulences de 1994. Ce qui permet à la diplomatie grecque de se concentrer sur l'essentiel, à savoir la définition d'une stratégie cohérente par rapport à la Turquie.

Aux Européens de répondre au message d'Athènes. De comprendre d'abord la spécificité d'un pays qui a, certes, jeté les bases de la culture commune mais qui est aussi un des plus fragiles de l'Union. Cela d'autant plus que la Grèce doit relever un difficile défi économique en menant, avec toujours plus de vigueur, une lutte contre l'inflation qui nécessitera de nombreux sacrifices.

Cet impératif de rigueur, et la volonté affichée par Costas Simitis tout au long de sa campagne électorale de se rapprocher des critères de Maastricht, n'avaient déjà pas manqué de provoquer d'âpres débats avant l'issue du scrutin. La victoire des socialistes, dans un pays déjà fortement touché par le chômage, n'y mettra assurément pas fin.

Mais après avoir admis en son sein les pays nordiques, et avant de s'ouvrir aux Etats d'Europe centrale, l'Union européenne ne doit pas oublier que le Vieux Continent a, aussi, une façade balkanique.

Το μήνυμα των Αθηνών στην Ευρώπη

Η Ελλάδα φαίνεται να συμφιλιώνεται επιτέλους με την Ευρώπη. Η νίκη του Κ.Σ στις βουλευτικές εκλογές της Κυριακής 22 Σεπτεμβρίου δείχνει πρώτα απ'όλα την εμφάνιση στην πολιτική σκηνή των Αθηνών μιας νέας γενιάς πολιτικών μια και ο εμφύλιος πόλεμος και τα αιματηρά επακόλουθα θάφτηκαν τελειωτικά από ένα λαό κουρασμένο από αδελφοκτόνους αγώνες που θέλει με τη σειρά του να μπει στον αιώνα του.

Αφού το λίκνο της ευφράδειας αλλά και της δημαγωγίας έδωσε την πελιοψηφία σ'έναν άνθρωπο όχι χαρισματικό που απευθύνεται περισσότερο στη λογική παρά στη πειθώ αυτό θα πρέπει να καθησυχάσει την Ευρώπη που συχνά αναρωτιόταν και δίκαια αν η Ελλάδα είναι μέλος της Ε.Ε

Αντιμέτωπος με τον συντηρητικό αντίπαλό του και ένθερμο εθνικιστή, ο σοσιαλιστής πρωθυπουργός γνώριζε να αποφύγει τις προκλήσεις, κυρίως στις σχέσεις με την Τουρκία και αυτό είναι εκείνο που τον κάνει έναν αξιόπιστο συνομιλητή στη διεθνή σκηνή.

Εβαλε επίσης τέλος και αυτό ήταν χωρίς αμφιβολία η πιο δύσκολη νίκη του, στα χρόνια του λαϊκισμού του χαρισματικού αρχηγού του ΠΑΣΟΚ Α.Π.

Η ήττα του εθνικιστικού κόμματος του Α.Σ και κυρίως η αποτυχία της εξτρεμιστικής στρατηγικής του Μ.Ε του αρχηγού του κυρίως κόμματος της δεξιάς αναγγέλουν επίσης νεούς καιρούς. Σε όλη την προεκλογική

εκστρατεία παραιτήθηκε πράγματι η δημιουργία ενός "σκληρού πυρήνα" κοινού για όλα τα κόμματα και αυτός είναι: η ανάγκη να "στεριώσει Η Ελλάδα στην Ε.Ε.

Είναι επίσης παρήγορο και σημειώνεται ότι το πρόβλημα για το όνομα της Δημοκρατίας της Μακεδονίας αποτέλεσε θέμα ήσσονος σημασίας στην προεκλογική καμπάνια παρ'όλο που υπήρχε σκληρός αγώνας γι' αυτό για περισσότερο από ένα χρόνο. Το ίδιο και οι σχέσεις με την Αλβανία τώρα βρίσκονται σε καλό σημείο μετά τις αναταραχές του '94. Αυτό επιτρέπει στην ελληνική διπλωματία να επικεντρώσει το ενδιαφέρον της στα ουσιώδη και να καθορίσει μια συνεκτική πολιτική προς την Τουρκία.

Τώρα απομένει οι Ευρωπαίοι να απαντήσουν στο μήνυμα των Αθηνών. Να καταλάβουν την ιδιαιτερότητα ενός τόπου που βεβαίως έβαλε τα θεμέλια του πολιτισμού αλλά είναι από τους πιο εύθραυστους στην Ε.Ε. Και αυτό ακόμη περισσότερο που η Ελλάδα έχει να αντιμετωπίσει την οικονομική πρόκληση με μεγαλύτερη δύναμη κάνοντας έναν αγώνα ενάντια στον πληθωρισμό, αγώνα που θα απαιτήσει πολλές θυσίες.

Αυτή η επιτακτική ανάγκη και η θέληση που διακηρύχθηκε από τον Κ.Σ σ'όλη την προεκλογική του εκστρατεία να πλησιάσει τα κριτήρια του Μάαστριχτ, δεν έπαψαν να προκαλούν σ'όλες τις συζητήσεις. Η νίκη των σοσιαλιστών σε μια χώρα που δοκιμάζεται ήδη από την ανεργία βεβαίως δεν θα τα λύσει όλα.

Αλλά η Ε.Ε αφού δέχθηκε στους κόλπους της τις βόρειες χώρες και πριν δεχθεί της χώρες της Κ.Ε δεν πρέπει να ξεχάσει ότι η Γηραιά Ήπειρος έχει επίσης τη Βαλκανική πλευρά της.